

BT Yoma 28b

Rav said: Our forefather Abraham kept the entire Torah, as it says "All this [Hashem's blessing to Isaac] is because Abraham obeyed My voice, [and kept My charge, My commandments, My decrees, and My laws.] Ravi Shimi bar Chiya asked Rav: Maybe this refers [just] to the seven Noahide laws? [Rav replied] But there is also *brit milah* [which is not one of the seven Noahide laws]! He asked: So say he kept the seven Noahide laws and *brit milah*! He [Rav] retorted: If so, why does the Torah enumerate "My commandments" and "my laws"? Rava or Rav Ashi said: Our forefather Abraham kept even the laws of *eruv tavshilin*, because the words "My Torahs" [plural] are used – one being the written Torah and the other being the orally transmitted Torah.

Genesis (Parshat Vayera) Chapter 18

(8) [Abraham] fetched some cottage cheese and milk, and the calf that he prepared, and he placed it before [his guests]. He stood over them as they are under the tree.

Exodus (Parshat Mishpatim) Chapter 23

(19) Bring your first fruits to the temple of God Your Lord. Do not cook meat in milk, [even] that of its mother.

Genesis (Parshat Vayetze) Chapter 29

(23) In the evening he [Laban] he took his daughter Leah and brought her to [Jacob] who consummated the marriage with her. (28) Jacob complied and completed the week of celebration for [Leah]. [Laban] then gave him his daughter Rachel as a wife.

Leviticus (Parshat Acharei Mot) Chapter 18

(18) Do not marry a woman and [then take] her sister as a rival to her as long as [the first one] is alive.

Exodus (Parshat Mishpatim) Chapter 24

(4) Moses wrote down all of God's words. He got up early in the morning and built an altar the the foot of the mountain, along with twelve pillars for the twelve tribes of Israel.

Deuteronomy (Parshat Shoftim) Chapter 16

(22) Do not erect a sacred pillar, since this is something that God your Lord hates

תלמוד בבלי מסכת יומא דף כח עמוד ב

אמר רב: קיים אברהם אבינו כל התורה כולה, שנאמר עקב אשר שמע אברהם בקלי וגו'. אמר ליה רב שימי בר חייא לרב: ואימא שבע מצות! - הא איכא נמי מילה. - ואימא שבע מצות ומילה! - אמר ליה: אם כן מצותי ותורתך למה לי? אמר רבא ואיתמא רב אשי: קיים אברהם אבינו אפילו עירובי תבשילין, שנאמר תורתך - אחת תורה שבכתב ואחת תורה שבעל פה

בראשית פרשת וירא פרק יח

(ח) ויקח חמאה וחלב ובן־הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו:

שמות פרשת משפטים פרק כג

(יט) ראשית בכורי אדמתך תביא בית יקוק אלהיך לא־תבשל גדי בחלב אמו:

בראשית פרשת ויצא פרק כט

(כג) ויהי בערב ויקח את־לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה: (כח) ויעש יעקב כן וימלא שבע זאת ויתן־לו את־רחל בתו לו לאשה:

ויקרא פרשת אחרי מות פרק יח

(יח) ואשה אל־אחיתה לא תקח לצרר לגלות ערותה עליה בחייה:

שמות פרשת משפטים פרק כד

(ד) ויכתב משה את כל־דברי יקוק וישכם בבקר ויבן מזבח תחת הָהָר ושִׁתִּים עֲשָׂרָה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל:

דברים פרשת שופטים פרק טז

(כב) ולא־תקים לך מצבה אשר שגא יקוק אלהיך:

Genesis (*Parshat Toldot*) Chapter 26

(5) All this [Hashem's blessing to Isaac] is because Abraham obeyed My voice, and kept My charge, My commandments, My decrees, and My laws.

Rashi Genesis (*Parshat Toldot*) Chapter 26

(5) Abraham obeyed my voice – when I tested him.
Kept my charge – rabbinic prohibitions enacted to distance oneself from Torah prohibitions, such as incest of second degree and rabbinic Shabbat prohibitions.
My commandments – things that even if they were not written would be proper to observe, such as the prohibition against stealing and murder.
My decrees – things that the evil inclination and other nations criticize such as the prohibition against eating pork, and the wearing of linen and wool because there is no reason for them – they are a decree of the King and his statutes for his servants.
My laws – this comes to include the orally transmitted Torah, the laws revealed to Moses on Sinai

Ramban Genesis (*Parshat Toldot*) Chapter 26

[First quotes Rashi above, then rebuts] If so, this is based on the premise that Abraham fulfilled and kept the Torah even before it was given. So [our rabbis] said in the verse “And Joseph gave them wagons [*agalot*].” Joseph departed [from Jacob] when they were learning the laws of the unsolved murder [*eglah arufa* – a pun] that he was learning the same way his fathers learned it, and the Torah had not yet been given, as it says “Abraham obeyed my voice...” There [our rabbis said] that he kept even the details of the ritual laws and he also taught his offspring...

However, one can ask, how did Jacob erect a pillar and marry two sisters (and according to some of our rabbis, four), and Amram married his aunt, and Moses our teacher erected twelve pillars? How could they act in a permissive way with regard to something which their forefather already accepted as a prohibition and God rewarded him for it? For he commanded his children and all of his descendants to follow his ways. For Jacob, they learned that he observed the Sabbath and set boundaries [for travel on Sabbath.] It is possible that this is with regards to the Sabbath, because it is balanced against the entire Torah, since it is a testimony to God's act of creation.

It is possible to say: Kept my charge – these are second degree incest prohibitions for Noahide forbidden relationships; my commandments – stealing and murder; my decrees – eating a limb from a live animal and forbidden types of inter-species

בראשית פרשת תולדות פרק כו

(ה) יִשְׁמַר אֶשְׂרֵי-שְׁמֵעַ אֲבָרָהֶם בְּקִלְי וְיִשְׁמַר מִשְׁמַרְתִּי מִצְוֹתַי חֻקֹּתַי וְתוֹרֹתַי

רש"י בראשית פרשת תולדות פרק כו

(ה) שמע אברהם בקולי - כשנסיתי אותו וישמר משמרתי - גזרות להרחקה על אזהרות שבתורה, כגון שניות לעריות ושבות לשבת מצותי - דברים שאילו לא נכתבו ראויין הם להצטוות כגון גזל ושפיכות דמים חקותי - דברים שיצר הרע ואומות העולם משיבין עליהם כגון אכילת חזיר ולבישת שעטנז שאין טעם בדבר אלא גזירת המלך וחקותיו על עבדיו ותורתו - להביא תורה שבעל פה, הלכה למשה מסיני

רמב"ן בראשית פרשת תולדות פרק כו

ואם כן יהיה כל זה בנוי על דעת שהיה אברהם מקיים ומשמר את התורה עד שלא נתנה, וכך אמרו (ב"ר צד ג) בפסוק ויתן להם יוסף עגלות (להלן מה כא), שפירש ממנו בפרשת עגלה ערופה שהיה עוסק בתורה כשם שהיו אבותיו, ועד עכשו לא נתנה תורה, והרי כתוב וישמור משמרתי מצותי חקותי ותורתו. ושם אמרו שהיה משמר אפילו דקדוקי תורה והיה מלמד לבניו וכו' ויש לשאול, אם כן איך הקים יעקב מצבה (להלן כח יח) ונשא שתי אחיות, וכדעת רבותינו (ב"ר עד יא) ארבע, ועמרם נשא דודתו (שמות ו כ), ומשה רבינו הקים שתיים עשרה מצבה (שם כד ד), והאיך אפשר שיהיו נוהגים היתר בתורה במה שאסר אברהם אביהם על עצמו וקבע לו השם שכר על הדבר, והוא יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ללכת בדרכיו. וביעקב דרשו (ב"ר עט ו) ששמר את השבת וקבע תחומין. ואפשר שיהיה זה בשבת מפני שהיא שקולה ככל התורה כולה (ירושלמי ברכות פ"א ה"ה), שהיא מעידה על מעשה בראשית

ואולי נאמר, משמרתי - שניות לעריות של בני נח, ומצותי - גזל ושפיכות דמים, חקותי - אבר מן החי וכלאים של הרבעת

How Did Our Patriarchs and Matriarchs Observe the Torah Before Matan Torah
Rabbi Daniel Geretz

breeding/grafting of animals and plants; my laws – laws and prohibitions pertaining to idolatry, since all of these were commanded to Noah and his sons. That is what is meant that he did the will of his Creator and kept even the details and stringencies of those laws. This is what is meant [in tractate *Avoda Zara*] that Abrahams tractate *Avoda Zara* was four hundred chapters long [and ours is only five.] They also expounded on “one hundred gates” that he [Isaac] measured it in order to give tithes, because our ancestors were princes and gave tithes to the poor, or to God’s priests, such as *Shem, Ever*, and their students, as it says “He was a priest to God, the Most High.”

What makes the most sense to me of the opinions of our rabbis is that Abraham learned the entire Torah through prophecy and studied it as well as the reasons for the *mitzvot* and secrets. He also kept it in its entirety as one who is not commanded does. Also, he kept it only in the land [of Canaan.] Jacob was outside the land when he married two sisters, as well as Amram [who married his aunt.] [At that time] the *mitzvot* are laws of the local deity, even though we have been cautioned to observe personal obligations in all places. Our rabbis already hinted at this in the Midrash – I will discuss this at length elsewhere.

The prohibition against erecting a pillar was a new *mitzvah* that was given at a known time, as our rabbis learned: “something that God your Lord hates” – he hates it now, although in the time of our ancestors he considered it laudable.

By Joseph they learned that he kept the Shabbat even in Egypt, because it is balanced against all of the other commandments, because it is testimony to the renewal of the world. He did this to teach his children faith in the Creator of the world, to remove from their hearts the intent of idol worship and other ideas prevalent in Egypt, and this is their intent.

The simple understanding, however, is “kept My charge” – his belief in monotheism and he kept this in his heart, and argued about with idolators, and he called in the name of God to return others to His service; “My commandments” – all that He commanded him in *Parshat Lech-Lecha*, bring Isaac as a sacrifice, turning out the maidservant [Hagar] and her son [Yishmael.] “My decrees” – to act in a God-like manner, to be gracious and merciful, to be righteous and to do justice, and to command his children and his offspring to act that way. “My laws” – his own circumcision, and well as that of his sons and his servants, and all of the Noahide laws because they were considered “Torah” for them [the ancestors.]

בהמה והרכבת אילן, ותורותי - דינין ואסורי עבודה זרה, שאלו כולן נצטוו בהן בני נח, והוא השומר והעושה רצון בוראו ומשמר אפילו דקדוקין וחומרות במצות שלהן, וכמו שהזכירו ע"ז של אברהם אבינו ארבע מאה פרקי הוות (ע"ז יד ב). ודרשו "במאה שערים" שמדדוה למעשרות (ב"ר סד ו), כי היו האבות נדיבי עמים לתת מעשרות לעניים, או לכהני ה', כגון שם ועבר ותלמידיהם, כענין והוא כהן לאל עליון (לעיל יד יח): והנראה אלי מדעת רבותינו שלמד אברהם אבינו התורה כלה ברוח הקדש ועסק בה ובטעמי מצותיה וסודותיה, ושמר אותה כולה כמי שאינו מצווה ועושה, ושמירתו אותה היה בארץ בלבד, ויעקב בחוצה לארץ נשא האחיות, וכן עמרם, כי המצות משפט אלהי הארץ הן, אף על פי שהוזהרנו בחובת הגוף בכל מקום (קדושין לו ב). וכבר רמזו רבותינו הסוד הזה (בספרי דברים פסקא מג), ואני אעירך בו בעזרת השם (ויקרא יח כה, דברים יא יח). והמצבה מצוה שנתחדשה בזמן ידוע היא, כמו שדרשו (בספרי) באשר שנא ה' אלהיך (דברים טז כב), ששנאה אחר היותה אהובה בימי האבותו ביוסף דרשו (ב"ר צב ד) שהיה משמר את השבת אפילו במצרים, מפני שהיא שקולה כנגד כל המצות, לפי שהיא עדות על חדוש העולם, והיה עושה כן ללמד את בניו אמונת בריאת העולם להוציא מלבם כונת עבודה זרה ודעות המצרים, וזאת כונתם ועל דרך הפשט נאמר שיהא משמרת - אמונת האלהות שהאמין בשם המיוחד ושמר משמרת זו בלבד, וחלק בה על עובדי העבודה זרה, וקרא בשם ה' להשיב רבים לעבודתו. מצותי - ככל אשר צוהו בלך לך מארצך, ועולת בנו, וגרישת האמה ואת בנה. חקותי - ללכת בדרכי השם להיות חנון ורחום ועושה צדקה ומשפט ולצות את בניו ואת ביתו בהם. ותורותי - המילה בעצמו ובניו ועבדיו ומצות בני נח כלן, שהן תורה להם

BT Chullin 100b

Mishna – [the prohibition of eating the sciatic nerve] applies to kosher animals, but not non-kosher ones. Rabbi Yehuda says: even to non-kosher animals, [because he] Rabbi Yehuda says that this prohibition was established during the lives of Jacob's sons, and at that time, they were still permitted to eat non-kosher animals! They said to him: This law was given at Sinai, but it is written at an appropriate place [in the Torah.]

BT Chullin 101b

Rabbi Yehuda says that this prohibition was established during the lives of Jacob's sons. We learned in a *baraita*: They said to Rabbi Yehuda: Does scripture say, therefore the sons of **Jacob**? No, it says the sons of Israel, and they were not called the sons of Israel until Sinai! Therefore, the law [against eating the sciatic nerve] was given at Sinai but it is written at the appropriate place so we know the reason for it. Rava asked a question: [Elsewhere, when Jacob goes to Egypt] it says "the sons of Israel carried Jacob their father!" [They answered] this was after the incident [with the angel.] Rav Acha the son of Rava said to Rav Ashi: Let it have been forbidden from that moment! He [Rav Ashi] said to him [Rav Acha]: **Was the Torah then given multiple times?** "That moment" was neither the point when the incident occurred nor the time of the giving of the Torah.

Rabbenu Bahya Genesis (*Parshat Vayera*) Chapter 18

So that he will command his children and his household after him: *Rabbenu Chananel z"l* wrote: What our patriarchs and matriarchs did they did based on **oral transmission in the Torah [as opposed to] the written Torah**. From here one learns that the *Mishna* is ordered based on the verbal transmission from parents to children, and it is a transmitted precept that one is obligated to observe their words the same way one is obligated to observe the written Torah. Both [the written and oral Torah] are equal, because the ten commandments were heard directly from God and written by the prophet of blessed memory [Moses], and the rest of the Torah was written by the prophet.

The same way as there is no difference between commandments heard directly from God and commandments that were written, so too there is no difference between the written commandments and the orally-transmitted commandments. All of them are equal.

תלמוד בבלי מסכת חולין דף ק עמוד ב

מתני'. נוהג בטהורה ואינו נוהג בטמאה, רבי יהודה אומר: אף בטמאה, אמר ר' יהודה: והלא מבני יעקב נאסר גיד הנשה, ועדיין בהמה טמאה מותרת לה! אמרו לו: בסיני נאמר, אלא שנכתב במקומו:

תלמוד בבלי מסכת חולין דף קא עמוד ב

אמר רבי יהודה והלא מבני יעקב [וכו']. תניא, אמרו לו לר' יהודה: וכי נאמר על כן לא יאכלו בני יעקב? והלא לא נאמר אלא בני ישראל, ולא נקראו בני ישראל עד סיני! אלא, בסיני נאמר, אלא שנכתב במקומו לידע מאיזה טעם נאסר להם. מתיב רבא: וישאו בני ישראל את יעקב אביהם! לאחר מעשה; אמר ליה רב אחא בריה דרבא לרב אשי: מההיא שעתא ליתסר! אמר ליה וכי תורה פעמים פעמים ניתנה? ההוא שעתא - לאו שעת מעשה הואי ולא שעת מתן תורה הואי.

רבינו בחיי בראשית פרשת וירא פרק יח

למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו. כתב רבינו חננאל ז"ל: נעשו דברי האבות בקבלה בלא כתיבה בתורה כמו תורה הכתובה, ומכאן אתה למד כי המשנה שהיא סדורה בהגדת אבות לבנים, היא קבלה שחייבים לשמור דבריהם כחייב דברי תורה הכתובים, שזה וזה שוים, שהרי עשרת הדברות נשמעו מפי הגבורה ונכתבו מפי הנביא ע"ה ושאר התורה נכתבה מפי הנביא, וכשם שאין הפרש בין המצות שהן בשמיעה ובין המצות שהן בכתיבה, כך אין הפרש בין המצות שהן בכתיבה ובין המצות שהן בקבלה שהכל שוין, ע"כ.